

»ψευδόμεθα.« — Καίως πρὸς τὴν ἱστορίαν τοῦ πνευματικοῦ ζετυλιγμοῦ του, τὰ εὐρισκόμενα συγγράμματα μάλιστα δείχνουν, ναὶ μὲν σημαντικὰ, ἀλλὰ ὀλίγα καὶ ἀραιὰ τὰ ἔχνη, μὲ τὰ ὅποια ὁ ποιητὴς ἐπροχωροῦσε εἰς ἀπάτητο μονοπάτι μέσα ἔς τὸν κόσμον τῆς φαντασίας. Ὅθεν ἡ ἀνάγκη νὰ περιέχῃ τοῦτο τὸ βιβλίον τὰ ὅσα εὐρέθησαν καὶ εἰς τὴν παράδοσιν καὶ εἰς τὰ χειρόγραφα, καὶ τὰ πρῶτα δοκίμια τῆς νεότητός του, καὶ τὰ ἀτελεῖ σχεδιάσματα τῆς ὄριμης τέχνης του. Εἰς τούτα τὰ πολύτιμα συντρίμματα, οἱ μὲν νέοι θὰ ποτισθοῦν τὴν ἀγνὴν ἀγάπην τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ ἀληθοῦς, καὶ εἰς τὸν ἐθνικὸν ποιητὴν μας θὰ ἔχουν ἓνα νέον παράδειγμα, πολὺ σπάνιον εἰς τὴν ἐποχὴν μας, ὅτι ἡ ἐπιμονὴ εἰς τὴν τελειοποίησιν τοῦ ἀρχικοῦ πλάσματος, ὅπου πηγάζει ἀπὸ τὴν ἔμπνευσιν, εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ κύρια χαρακτηρηστικὰ τοῦ μεγάλου νοῦς, τὸ μόνον, ὅπου δύναται νὰ ἀθανατίσῃ τὰ συγγράμματα· οἱ δὲ γυμνασμένοι νέες θέλει ξανοίξουν τὴν ζωντανὴν οὐσίαν, ὅπου περιχύνεται καὶ εἰς τὰ ἔσχατα μέλη τοῦ ποιητικοῦ ἔργου· καὶ ἅμα καλὰ ἐννοήσουν τὴν ὑψηλὴν τάσιν τοῦ ἀνδρός, καὶ θεωρήσουν τὴν σεβαστὴν αὐτὴν ἀτομικότητα, σχεδὸν ἀδιάκοπα καὶ εἰρηνικὰ ἀφιερωμένην εἰς τὴν λατρείαν τῆς Τέχνης, ἀφ' ἑαυτοῦ τους θὰ φθάσουν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι πολὺ περισσότερα, καὶ πολὺ τελειότερα, παρὰ τὰ εὐρισκόμενα, συγγράμματα εἶχε ἀφήσει ὁ μακαρίτης εἰς τὴν ἀγαπημένην Ἑλλάδα καὶ εἰς τὴν ἀνθρωπότητα. Καὶ ὡς πρὸς τοὺς ἄλλους, ὅσοι εἶναι συνειθισμένοι νὰ κρίνουν φανταστικὰ ὀνειράτα ὅ,τι δὲν εἶναι τὸ ἅμασον ἐξαχόμενον τῶν αἰσθήσεων, ὡς νὰ μὴν ὑπῆρχε νοῦς, ἰδοὺ, σιμὰ εἰς τὰ ὅσα ἀναφέρονται χωρὶς εἰς τὰ σημειώματα τούτου τοῦ βιβλίου, ἡ μαρτυρία τῶν φίλων καὶ γνωρίμων τοῦ αἰοιδίμου, μετα-

